

her, er det mest for at gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til den finansielle Side af Sagen. Jeg havde i Fjor den Ære at være Medlem af det Udvalg, som beskæftigede sig med Politiet udenfor København, og jeg var da Medlem af et Mindretal paa 5 Medlemmer af denne Forsamling, som foreslog, at de to Trediedele af Udgifterne ved dette nye Politiskulde afholdes af Staten. Forslaget her gaar jo i det store og væsentlige ud paa, at Kommunerne selv skulle afholde disse Udgifter. Det forekommer mig, at dette er Brændpunktet i Forslaget, og selv om man maa erkende, at Staten lever under en ret vanskelig Situation for Tiden, saa forekommer det mig paa den anden Side, at det ogsaa maa erkendes, at Staten alligevel langt lettere og sikrere kan skaffe sig de forøgede Indtægter end Kommunerne. Vi ere alle vidende om, hvorledes de senere Aars Lovgivning af forskellig Art — i Almindelighed vil jeg dog betegne den som en god Lovgivning — har paaført Kommunerne Byrder, som det Dag efter Dag og Aar efter Aar bliver mere og mere besværligt for Kommunerne at bære. Og naar der nu er Tale om at forøge disse kommunale Byrder, der vel fordelte paa hele Befolkningen ikke blive til noget stort Beløb, forekommer det mig, at man i det Udvalg, som det ærede Medlem har bebudet at ville stille Forslag om, burde tage under Overvejelse, om der ikke fra Statsmagts Side kan findes en anden Udredelsesmaade for disse Udgifter.

Det, der endvidere volder min Betænkkelighed, er den højtærede Ministers Forslag om, at Lønningerne til dette Statspoliti, dette rejsende Politie eller rettere Opdagelsespoliti, for en Del skulle udredes af en ny Indtægtskilde, som man paa en Maade ved frivillig Overenskomst søger at faa til at rinde. Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget og ogsaa af den højtærede Ministers Bemærkninger ved Forelæggelsen, at en Del Assuranceselskaber har erklæret sig villige til at deltage i disse Udgifter, men jeg for mit Vedkommende er ikke rigtig tilfreds med, at man her beslæglægger en Kilde, som hidtil ikke har været benyttet, fordi jeg er bange for, at selv om dette Forslag ikke omhandler København og Frederiksberg, det alligevel vil komme til at danne et Præcedens for, hvad man i disse to Byer senere kan komme ind paa. I Henhold til Lov af 15. Maj 1868 faar Københavns Kommune for sit Vedkommende af de forskellige Forsikringsselskaber, altsaa af „Landbygning-

gernes“, „Østifternes“, „Københavns Brandforsikring“ o. s. v., til Dækning af sine Udgifter til Brandvæsenet et Bidrag, som svarer til 4 Skilling af 100 Rdlr. Assurancesum. Jeg har her liggende for mig et Budget for 1909—10. Da udgjorde Bidraget fra disse Forsikringsselskaber, som udelukkende gælder Bygningsassurance, 460,000 Kr., og der har været en Periode i Københavns kommunale Liv, hvor dette Bidrag slog til til at dække de Udgifter, som Kommunen havde af sit Brandvæsen. Det har jo sikkert ogsaa været Forudsætningen for Loven, at naar det samlede Samfund afholder Udgifterne hertil, skal det erstattes gennem den Assurancepræmie, som betales, og Tilskuddet har, som sagt, tidligere været i Stand til at dække disse Udgifter. Imidlertid er Brandvæsenet jo blevet mere og mere moderne og sikrer i bestandig højere Grad baade Ejendomme og Løsøre. Det, vi for vort Vedkommende have haft Opmærksomheden henvendt paa, er da at søge gennemført en Lov, hvorved den samme Ret, som vi have til at faa Bidrag for Ejendomsforsikring, ogsaa kommer til at gælde for Løsøreforsikring, saa meget mere som jeg vistnok ikke tager fejl, naar jeg for Københavns Vedkommende siger, at udenlandske Forsikringsselskaber have Forsikringer tegnede her i København til et Præmiebeløb paa henved 2 Mill. Kr. Og efterhaanden som vi forbedre vort Brandvæsen, bliver Risikoen for Selskaberne jo mindre og mindre. Den Ordning, vi have her i København, gælder, efter hvad jeg ved, omend ikke i Henhold til Lovbestemmelser, saa i Henhold til frivillig Overenskomst, i nogle af Købstæderne — i hvor stor Udstrækning ved jeg ikke. Men jeg vil jo ganske vist finde det mest naturligt, at naar man erkender det berettede i, at Løsøreforsikringerne bør betale en Del af deres Præmier til Byernes Brandvæsen til Erstatning for de Udgifter, Kommunerne have, burde denne Kilde tages i Anvendelse i dette Øjemed og ikke til Oprettelse af Politie eller til Afholdelse af Udgifter vedrørende Politiet. Jeg vil derfor meget henstille, at det Udvalg, som eventuelt faar med Sagen at gøre, ogsaa drager dette Synspunkt frem og søger at finde andre Veje at lønne dette Opdagelsespoliti paa, saaledes at Kommunerne til Hjælp til deres Brandvæsenudgifter kunde forbeholde sig at faa Bidrag fra Løsøreforsikringsselskaberne. Det synes jeg var mere naturligt. Og jeg tvivler om, at der ikke kan findes Veje, hvor Statsmagten kan søge at faa nye Kilder til at rinde